

ת"פ 12325/09/15 - מדינת ישראל נגד עדן טולידנו, אלי ארביב, אשתר אופק, מתן ארביב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12325-09-15 מדינת ישראל נ' טולידנו ואח'
ת"פ 14966-09-15 מדינת ישראל נ' ארביב(עצור בפיקוח)

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. עדן טולידנו
2. אלי ארביב (עצור) 3. אשתר אופק
4. מתן ארביב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שני בן גיגי
ב"כ הנאשם 1: עו"ד גיא מימון ועו"ד שי לוי
ב"כ הנאשם 3: עו"ד מיכאל סיבוני ועו"ד רותם כהן
ב"כ הנאשם 4: עו"ד אלעד אלימלך
הנאשמים בעצמם

גזר דין

(לגבי נאשמים 1, 3 ו-4)

1. בתיק זה, הכולל כמה פרשיות, כבר נגזר דינו של אחד המעורבים, הוא נאשם 2, **אלי ארביב** (להלן: "**אלי**"). כעת עליי לגזור את דינם של שלושת הנאשמים הנוספים.

תחילה הוגשו בפרשה שני כתבי אישום; כתב אישום אחד, בת"פ 12325-09-15, הוגש בפניי, נגד שני נאשמים - עדן טולידנו (להלן: "**עדן**") ו**אלי** וכתב אישום שני הוגש בפני כבוד השופטת ד' סלע, בת"פ 14966-09-15, נגד מתן ארביב, אחיו של אלי (להלן: "**מתן**") ונגד נאשם נוסף בשם אופק אשתר (להלן: "**אופק**").

2. ארבעת הנאשמים הגיעו להסדרי טיעון עם המאשימה.

במסגרת הסדרי הטיעון, הוגשו שני כתבי אישום מתוקנים. כתב אישום מתוקן אחד לגבי הנאשמים **עדן**, **אלי** ו**אופק** (סומן "**א**", להלן: "**כתב האישום הראשון**") וכתב אישום מתוקן נוסף - נגד מתן (סומן "**מא/1**", להלן: "**כתב האישום השני**").

בשל גילם הוזמנו תסקירי שירות מבחן לגבי **עדן**, **אופק** ו**מתן**. הטיעונים לעונש בעניינם של עדן ואופק נשמעו ביום 29/5/16 והטיעונים לעונש בעניינו של מתן נשמעו ביום 30/5/16.

ארבעת הנאשמים הורשעו בפרט האישום הראשון, אשר בשני כתבי האישום המתוקנים, המייחס להם ייצור מספר בקבוקי תבערה, והשלכתם בשטח נטוש, ייצור בקבוק תבערה נוסף, ניסיון להדלקתו והשלכתו על ביתו של המתלונן, דבר שגרם לפציעתו של שומר במקום, מרסיסי הזכוכית.

3. להלן, בהתאמה, עובדות פרט האישום הראשון (הזהה בשני כתבי האישום המתוקנים), בו הורשעו, כאמור, כל ארבעת הנאשמים - **עדן, אלי, אופק ומתן** (להלן: "**ארבעת הנאשמים**):

א. במועד מדויק, שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 4.8.15 קשרו ארבעת הנאשמים, קשר להשליך על הבית בקבוק תבערה (להלן: "**הקשר**").

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ייצרו ארבעת הנאשמים, בלא רשות על פי דין, מספר בקבוקי תבערה, בכך שמילאו בקבוקי זכוכית בדלק והכניסו לתוכם נייר (להלן: "**בבקבוקי תבערה**"), ובשני מועדים שונים, עובר ליום 4.8.15 הדליקו והשליכו אותם בשטח נטוש על מנת לרכוש מיומנות בהשלכתם.

ג. בהמשך לקשר ולשם קידומו, ביום 4.8.15, בסמוך לשעה 04:40 נסעו ארבעת הנאשמים ברכב בו נהג מתן (להלן: "**הרכב**") כשברשותם בקבוק זכוכית אותו מילאו בדלק (להלן: "**בבקבוק הזכוכית**"). בהגיעם לבית, ייצרו ארבעת הנאשמים, בלא רשות על פי דין, בקבוק תבערה נוסף, בכך שהכניסו לתוך בקבוק הזכוכית נייר טואלט (להלן: "**בבקבוק התבערה**"), במטרה להשליכו לעבר הבית. בשלב זה, ניסו ארבעת הנאשמים להדליק את בקבוק התבערה והשליכו אותו לעבר הבית. הבקבוק לא התלקח, אך פגע בקיר הבית, התנפץ ונפל בחצר הבית.

ד. כתוצאה מהתנפצות הבקבוק, נפגע השומר ר ט פגיעות קלות מרסיסי הזכוכית.

ה. בקבוקי התבערה ובקבוק התבערה הם כלים שסוגלו לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם.

ו. במעשיהם המתוארים לעיל, קשרו ארבעת הנאשמים קשר לפשע, ייצרו נשק בשתי הזדמנויות שונות ובאחת ההזדמנויות החזיקו את הנשק, הכול בלא רשות על פי דין. כן ניסו לשלח אש במזיד, בדבר לא להם, במטרה לפגוע בבטחת דרי הסביבה, כל זאת בצוותא חדא.

בגין כך הורשעו ארבעת הנאשמים בעבירות כדלקמן:

א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.

ב. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) + 29 לחוק העונשין.

ג. **עבירות בנשק (החזקה)** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין.

ד. **ניסיון להצתה** - עבירה לפי סעיף 448 סיפא + 25 + 29 לחוק העונשין.

4. **אלי** הורשע גם בפרט האישום השלישי שבכתב האישום הראשון, המייחס לו שיבוש מהלכי משפט, בכך שבעת היותו במעצר הוא התקשר לחברתו, אמר לה מה למסור אם תחקר וכן קיים שיחת ועידה טלפונית עמה ועם עדן, שתוכנה מהווה שיבוש.

בגין כך הואשם **אלי**, הודה והורשע גם בעבירה של **שיבוש מהלכי משפט** - עבירה לפי סעיף 244 לחוק

העונשין.

5. דינו של **אלי** נגזר, על פי הסדר טיעון, במסגרתו הסכימו הצדדים, שהסנגור יטען, שיש לגזור על אלי (בגין שני האישומים בהם הורשע) עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ואילו המאשימה תטען שיש לגזור עליו מאסר בפועל בן 30 חודשים. בגזר דיני ציינתי, תוך מתן דגש להסדר הטיעון, כי לא אחרוג מטווחי הענישה עליהם הסכימו הצדדים.

6. עדן, אופק ומתן, לא הואשמו בפרט האישום השלישי, אשר בכתב האישום הראשון, אך לגבי עדן ומתן קיימים אישומים נוספים (בהם הודו והורשעו) כדלקמן:

עדן, אופק ומתן (אשר ייקראו, יחדיו: "**שלושת הנאשמים**") הורשעו בפרט האישום השני, אשר בשני כתבי האישום המתוקנים, המייחס להם קשירת קשר להשליך בקבוק תבערה נוסף לביתו של המתלונן, קשר אותו יזם **מתן**.

7. להלן עובדות פרט האישום השני (לגבי שלושת הנאשמים)

א. ביום 6.5.15 נעצר נאשם 2 (הוא **אלי**). בעקבות זאת, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, ביוזמתו של **מתן**, קשרו שלושת הנאשמים להשליך בקבוק תבערה נוסף לביתו של המתלונן. זאת עשו שלושת הנאשמים, על מנת להסיר את החשדות בנוגע למעורבותו של **אלי** במעשים נשוא האישום הראשון ולהביא לשחרורו ממעצר.

ב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, סיכמו שלושת הנאשמים, כי **עדן ואופק** הם שישליכו את בקבוק התבערה לעבר הבית.

ג. בהמשך לקשר ולשם קידומו, ביום 9.8.15 בשעה 03:40, הותירו **עדן ואופק** את מכשירי הטלפון הנייד שלהם ברשותו של **מתן** ונסעו לתחנת הדלק בחדרה, שם מילאו דלק בבקבוק זכוכית (להלן: "**בקבוק הזכוכית**").

ד. בהמשך לאמור, בשעה 04:15 או בסמוך לכך, **עדן ואופק** נסעו אל הבית כשברשותם בקבוק הזכוכית, ברכב בו נהג **אופק** (להלן: "הרכב"). אופק עצר את הרכב ברחוב סמוך לבית, **עדן ואופק** לקחו את בקבוק הזכוכית, הכניסו אליו נייר ובכך ייצרו, בצוותא-חדא ובלא רשות על פי דין, בקבוק תבערה (להלן: "**בקבוק התבערה**"), שהוא כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם.

ה. **עדן** יצא מהרכב, הדליק את בקבוק התבערה והשליכו מעבר לכביש אל הכיוון הכללי של הבית, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום חבלה לאדם. **עדן** חזר אל הרכב ויחד עם **אופק** נמלט מהמקום. **עדן ואופק** נפגשו עם **מתן** ועדכנו אותו.

ו. בקבוק התבערה פגע בשלט שהיה מוצב ברחוב והוא נפל על הכביש, התלקח ונכבה.

ז. במעשיהם המתוארים לעיל, קשרו שלושת הנאשמים קשר לפשע; ייצרו והחזיקו נשק, בלא רשות על פי דין וכן עשו מעשה באש או בחומר לקיח או נפיץ, מבלי שנקטו אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בהם, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום חבלה לאדם, כל זאת - בצוותא חדא.

8. בגין כך הואשמו שלושת הנאשמים והורשעו בעבירות כדלקמן:

- א. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.
- ב. **ייצור נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.
- ג. **עבירות בנשק (החזקה)** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין.
- ד. **מעשי פזיזות ורשלנות** - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) + 29 לחוק העונשין.
9. **עדן ומתן** הורשעו גם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן בסחר בסם (עדן - בעבירת אחת של סחר בסם, המפורטת באישום הרביעי שבכתב האישום הראשון), אותה ביצע ביחד עם מתן ואילו מתן הורשע במספר עבירות של סחר בסם (על פי האישום השלישי שבכתב האישום השני).

10. להלן עובדות עבירת הסמים אותה ביצעו **עדן ומתן** בצוותא ובה הורשעו:

- א. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הופעלו שני אנשי משטרה (להלן: "**הסוכנים המשטרתיים**"), בשליחות משטרת ישראל ורכשו, בהתאם להוראתה, באישורה ובכספה, סמים באופן המתואר להלן.
- ב. בתאריך 15.8.15, בשעות הלילה, במסיבת טבע, סמוך ליישוב בית אריה, מכרו **עדן ומתן**, לסוכנים המשטרתיים, 3 בולי LSD, המהווים סם מסוכן, תמורת 200 ₪.
- ג. בכך החזיקו **עדן ומתן** וסחרו, בצוותא חדא, בסם מסוכן, ללא היתר בפקודה, או בתקנות על פיה וללא רישיון מאת המנהל.

11. בגין כך הואשמו **עדן ומתן** והורשעו בעבירות כדלקמן:

- א. **סחר בסם מסוכן**, עבירה על פי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 + סעיף 29 לחוק העונשין.
- ב. **החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 29 לחוק העונשין.

12. **מתן** הורשע, בפרט האישום השלישי, שבכתב האישום השני, בעבירות נוספות של סחר בסם והחזקת סם, לאחר שבמספר הזדמנויות, עובר לסחר בסם המפורט לעיל, אותו ביצע ביחד עם עדן, מכר מתן לאחרים, סמים מסוכנים מסוג חשיש וקנבוס, כדלקמן:

- א. בתאריך 15.8.14, בשעה 16:00, או בסמוך לכך, ברחוב הצוקים 10 בחדרה, מכר מתן לאסנת שפירא, שתי שקיות עם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1.60 גר' נטו, תמורת 200 ₪.
- ב. בשתי הזדמנויות שונות, במועדים שאינם ידועים למאשימה, במהלך חצי שנה קודם ליום 15.8.14, מכר מתן לריקי ספיר, סם מסוכן מסוג חשיש וקנבוס בכמויות שאינן ידועות למאשימה, תמורת 100 ₪ בכל מכירה.

ג. בתאריך 14.8.15, בחניון בית החולים הלל יפה בחדרה, מכר מתן לריקי ספיר, סם מסוכן מסוג חשיש וקנבוס, בכמויות שאינן ידועות למאשימה, בשווי ₪ 250, אותם התחייבה לשלם לו במועד מאוחר יותר, אולם לא הספיקה בשל מעצרו בתיק זה.

ד. במהלך כשבועיים, עובר ליום 24.8.15, בארבע הזדמנויות שונות, במקומות שונים בעיר חדרה, מכר מתן לבן-אל אביטבול, סם מסוכן מסוג קנבוס בכמויות שאינן ידועות למאשימה, תמורת 100 ₪ בעבור כל מכירה.

ה. במעשיו המתוארים לעיל, החזיק וסחר מתן, בסם מסוכן ללא היתר בפקודה, או בתקנות על פיה וללא רישיון מאת המנהל.

13. בגין כך הואשם **מתן** והורשע בעבירות כדלקמן:

א. **סחר בסם מסוכן**, עבירה על פי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (ריבוי עבירות).

ב. **החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

תסקיר שירות המבחן לגבי עדן

14. עדן רווק, בן 19, ולו 3 אחים. הוריו עובדים ותוארו על ידו כדמויות טובות ומיטיבות. עדן הוסיף, שבינו לבין אחיו שורר קשר חם וקרוב.

15. עד לביצוע העבירות דנן, תפקד עדן באופן נורמטיבי. אין לו הרשעות קודמות. הוא סיים לימודיו התיכוניים עם תעודת בגרות חלקית והשתלב במעגל התעסוקה בעבודות מזדמנות, תוך שמירה על רצף תעסוקתי. הוא התעתד להתגייס לצה"ל אך עקב מעורבותו בפלילים, קיבל פטור משירות, החלטה עליה ניתן לערער.

קצינת המבחן התרשמה שעדן לוקח אחריות על רוב המעשים המיוחסים לו, תוך שחש חרטה בגין ביצועם ורגשות בושה ואשמה וכן הביע אמפתיה כלפי קורבן העבירות.

16. עוד צוין בתסקיר כי, בתקופה שעדן התרועע עם שותפיו לעבירות, הוא נהג להשתמש בסמים מסוג קנאביס על בסיס יומיומי וכן בסמי הזיה כגון LSD, בתדירות של אחת לשבוע. עם זאת, ממצאיהן של 8 דגימות שתן שמסר עדן העידו על ניקיון מסמים.

17. עדן הסביר את ביצוע העבירות על ידו בכך, שבתקופה שקדמה לביצוען הוא התחבר עם משפחת

ארביב והחל לצאת עימם לבילויים, תוך שהם מרעיפים עליו כל טוב, מבלי לבקש דבר לעצמם. רק בהמשך החלו להגיע "בקשות לעזרה חברית" מצדם והוא התבקש לסייע, באמצעות סחיטת המתלונן, תוך הטלת פחד ואימה על המתלונן, באמצעות זריקת בקבוקי תבערה וכן לסייע בסחר בסמים. עדן סיפר שהוא הרגיש שהוא חייב להם על כל הטוב שהרעיפו עליו וכן שהוא לא רצה להיתפס על ידם כ"בוגד".

18. עדן שוחרר למעצר בית והוטל עליו צו פיקוח. הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית, הגיע לטיפול באופן קבוע ורציף, שיתף בעולמו הרגשי, והפגין יכולת גבוהה להכיר בפסול שבהתנהגותו.

קצינת המבחן התרשמה מנזקקות טיפולית גבוהה וכן מרמת סיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד. עדן הביע רצון להשתלב בתהליך טיפולי והביע נכונות להשתלב בתכנית "צדק מאחה".

19. קצינת המבחן הביאה בחשבון שלעדן ערכים חברתיים תקינים ונורמטיביים ושהוא ביצע את העבירות ממניעים רגשיים ולא מתוך הזדהות עם נורמות עברייניות. לפיכך, המליצה קצינת המבחן להעמיד את עדן במבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב בתהליך טיפולי.

בנוסף המליצה, להשית על עדן מאסר שירוצה בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן לגבי אופק

20. אופק רווק, בן 19, ולו אח בכור שמשרת בצבא. הוריו פרודים מזה 3 שנים ומצויים בהליכי גירושין. במסגרת מעצר בית, מתגורר אופק עם אביו בפרדס חנה ועובד עמו בחברת אמבולנסים שבבעלות האב.

21. אין לו הרשעות קודמות והוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. הוא מצוי בסטטוס של פטור משירות צבאי ויכול לערער על החלטה זו.

קצינת המבחן ציינה כי אופק גדל בסביבה נורמטיבית ובמערכת משפחתית תקינה, תוך סיפוק צרכיו החומריים והרגשיים ותפקד באופן נורמטיבי. במהלך התקופה שקדמה למעצרו, הוריו היו עסוקים בהליכי הגירושין והוא הרגיש בדידות והתחבר לחברה שולית, שם הרגיש שייכות ונוכח קווי אישיותו הילדותיים והבלתי בשלים החל לנהוג באופן חסר גבולות וחסר אחריות.

עוד צוין כי, בתקופה זו התנסה אופק בסמים. לדבריו, מדובר בצריכה אקראית, על רקע חברתי ולא בבעיה, אך כאשר נדרש על ידי שירות המבחן לתת בדיקות שתן, הוא לא הגיע לבדיקות בשני מועדים, אליהם הוזמן על ידי

שירות המבחן. אופק טען שהוא לא התייצב בשל מצב רפואי, אך הוצג רק אישור ביקור אצל רופא מיום 14.5.16.

22. בפני שירות המבחן לקח אופק אחריות חלקית בלבד על ביצוע העבירות וטען שהוא פעל כאמור בכתב האישום, בשל תחושות פחד ולחץ חברתי ותחושת מחויבות כלפי חבריו.

23. להערכת קצינת המבחן, אין לאופק דפוסים עברייניים מושרשים. ביצוע העבירות מוסבר על ידי קצינת המבחן, במאפייני אישיות לא בשלים ובהתחברות לקבוצות שוליות. להערכת קצינת המבחן, חווית המעצר וניהול התיק פלילי נגדו, מעצר הבית והתנאים המגבילים, כמו גם השתתפותו בטיפול פרטי לצד השתתפותו בקבוצת עצורי בית, הובילו להפנמת חומרת מעשיו וכיום, הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו, הוא ברמה נמוכה.

24. לפיכך, ממליצה קצינת המבחן שלא למצות עמו את הדין ולהימנע מהטלת מאסר בפועל, אך להטיל עליו מאסר שיבוצע בעבודות שירות. בנוסף, לצד השתתפותו בטיפול פרטי, המליצה קצינת המבחן על העמדת אופק בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישתלב במערך הטיפול של שירות המבחן. לא הומלץ לבטל את הרשעתו של אופק.

תסקיר שירות המבחן לגבי מתן

25. מתן, רווק, בן 19, ולו חמישה אחים. אחד מהם - אלי, הוא נאשם 2 בתיק זה (דינו נגזר ביום 21.3.16, במסגרת הסדר טיעון, ל- 20 חודשי מאסר). אביהם ז"ל, של מתן ואלי, עבד בחייו כקבלן בניין ונפטר לפני כשנתיים ממחלה ממארת.

26. אין למתן הרשעות קודמות ועד לביצוע העבירות דנן, הוא התגורר בבית אמו בחדרה ועבד בשטיפת מכוניות. מדו"ח מיום 16.10.15, שכתבה מחנכת כיתתו של מתן בבית הספר התיכון הובהר כי, למרות הקשיים האישיים שפקדו את משפחתו, לרבות פטירת אביו, מתן הגיע לבית הספר, כיבד את המורים ועשה את המוטל עליו תוך מיצוי יכולותיו הלימודיות. התעתד להתגייס ליחידת צנחנים בצה"ל אך גיוסו נדחה בשל מעורבותו בעבירות דנן.

27. קצינת המבחן התרשמה, שמתן לוקח אחריות חלקית, בלבד, על ביצוע העבירות, אינו מגלה אמפתיה כלפי המתלונן, נוקט בגישה של הסתרה וטשטוש ונוטה למזער את חלקו באירועים הנדונים ולהשליך את האחריות לביצועם על שותפיו - עדן ואופק.

מתן שלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים בעבר או בהווה ודגימת השתן שמסר העידה על ניקיון מסמים.

28. קצינת המבחן התקשתה להעריך את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. זאת - בשל הפער בין מאמציו של מתן לתפקד בצורה נורמטיבית, על אף נסיבות חייו, לבין העבירות שביצע, קשריו האישיים וחוסר הכנות בדבריו, כמו גם נטייתו להיגרר אחר דמויות דומיננטיות וכוחניות בקרב משפחתו וקושי להפעיל שיקול דעת הולם. קצינת המבחן ציינה את הזדהותו של מתן עם נורמות וערכים עברייניים, כגורמים נוספים אשר עמדו ברקע להתנהגותו הפסולה.

29. ביום 24.11.2015 שוחרר מתן לחלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני. במסגרת צו פיקוח, הוא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בעפולה. הוא הגיע למפגשי הטיפול באופן קבוע והביע רצון לעתיד נורמטיבי, אך שיתוף הפעולה שלו עם ההליך היה לקוני וקורבני, תוך שהוא מסתיר את אורחות חייו לפני מעצרו, בניסיון להותיר רושם חיובי. התרשמות שירות המבחן הייתה, שמתן טרם החליט אם ברצונו לסגל לעצמו אורח חיים עברייני או נורמטיבי.

קצינת המבחן התרשמה מנזקקות טיפולית גבוהה, אך ציינה כי, חרף העובדה שמתן עבר תהליך טיפולי במשך 4 חודשים, הוא מתקשה להיעזר בהליך הטיפול לשם התבוננות ביקורתית במעשיו.

30. נוכח התרשמות שירות המבחן מהגורמים אשר הביאו את מתן לביצוע העבירות ועל אף שמתן הגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית לעצורי בית והביע רצון לעתיד נורמטיבי, וכן נוכח התרשמותה בדבר סיכויי השיקום של מתן, לאחר 4 חודשים בהם לקח מתן חלק בקבוצה הטיפולית, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית והמליצה להטיל על מתן ענישה קונקרטית ומוחשית שתהווה מענה לרמת הסיכון הבינונית להישנות ביצוע עבירות דומות על ידו.

בקשת המאשימה לחילוט רכוש לגבי מתן

31. בכתב האישום השני (שהוגש נגד מתן), ביקשה המאשימה, על פי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים, לחלט רכושו של מתן - כסף מזומן בסך של 3,000 ₪ וכן רכב סקודה מס' 3069464 (להלן: "הרכב").

בבקשה, ביקשה המאשימה, כי ככל שהנאשם יורשע בעבירת הסחר בסמים, הוא יוכרז "סוחר סמים" ורכושו יחולט לטובת אוצר המדינה, היות והוא שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה או שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין החילוט ונושא זה הושאר לטיעונים שייטענו, לגבי מתן, קודם לטיעונים בעניין העונש.

בישיבת יום 30.5.16, אשר נקבעה לשמיעת טיעונים לעונש, בעניינו של מתן, חזר ב"כ המאשימה על בקשת החילוט וטען, כי אין לשמוע התנגדות לחילוט, מאחר שלא הוגש על ידי מתן (או על ידי מי שטוען לבעלות ברכוש), תצהיר ובו טענות לגבי הרכוש, כנדרש על פי תקנות הסמים המסוכנים (סדרי דין לעניין חילוט רכוש), תש"ן-1990 (להלן: "**התקנות**").

ביחס לסכום של 3,000 ₪ טען ב"כ המאשימה, כי מדובר בסכום מידתי ביחס לעסקאות המפורטות בכתב האישום, אשר סך התמורה שנתקבלה עבורן הוא 1,250 ₪. כן ציין, שמדובר בסכום קרוב לסכום שניתן לחלט גם מבלי להכריז על נאשם סוחר סמים.

לעניין רכב הסקודה, טען ב"כ המאשימה (בסופו של דבר), כי ניתן לחלט את הרכב לפי פקודת הסמים, נוכח הכרזתו של מתן כסוחר סמים.

32. בא כוחו של מתן טען, כי מדובר בתיק שהסתיים בהסדר טיעון וכבר במעמד ההסדר נטען, בשם מתן, כי אין מקום להורות על חילוט. כן טען, כי הרכב אינו בבעלותו של מתן וכי הוא אף לא שימש לביצוע העבירות שבכתב האישום.

לגבי הכסף טען, כי אין הלימה בין סכומי העסקאות המפורטות בכתב האישום לבין הסכום שנתפס וכי לא הוכח שדווקא כסף זה, שנתפס על גופו של מתן, הושג ממכירת סמים. עוד נטען, כי אין מקום לאבחנה בין מתן לבין עדן אשר הורשע, גם הוא, בסחר בסמים.

הכרזת מתן כסוחר סמים ושאלת החילוט -

33. על פי בקשת המאשימה, במסגרת הכרעת הדין שניתנה על ידי נגד מתן, הכרזתי, על פי סעיף 36א(ב), שמתן הוא סוחר סמים.

אציין, כי על אף שלגבי עדן לא ביקשה המדינה להכריז עליו סוחר סמים, אין לראות בכך משום אפלייתו לרעה של מתן לעומת עדן, שכן מתן הורשע בביצוע 8 עסקאות סמים, בתקופה של כחצי שנה, אשר רובן בוצעו על ידו עובר לעסקה שהוא ועדן ביצעו בצוותא. לעומת זאת, עדן הורשע "רק" בביצוע עסקה אחת, היא העסקה שביצע בצוותא עם מתן, בה מכרו שניהם סמים, בתמורה ל- 200 ₪.

34. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, החלטתי להורות על חילוט סכום הכסף אך לדחות את בקשת המדינה להורות על חילוט הרכב.

סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים קובע, כי בנוסף לכל עונש שיושת על מי שהורשע בסחר בסמים, יצווה בית המשפט על חילוט רכוש ששימש לביצוע העבירה, או שהושג במישרין או בעקיפין כשכר עבירה.

להלן נוסח הסעיף:

"36א

(א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא-

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך."

35. מטרת הוראות הפקודה בדבר הכרזת אדם סוחר סמים וירידה לרכושו היא, פגיעה ברווח הכלכלי הצומח למי שעוסק בסחר בסמים.

לפיכך ונוכח הקושי, המוטל על המדינה, להוכיח קיומן של העובדות האמורות בסעיף 36א(1) ו-(2) ובמיוחד את העובדה האמורה בס"ק (2), הטיל המחוקק על הנדון - על מי שהורשע בסחר בסמים - את הנטל להוכיח, כי רכוש שנתפס אצלו (וכן אצל בן זוגו וילדיו) איננו רכוש שהושג באמצעות סחר בסמים.

הוראת החוק הרלבנטית לעניין זה, היא הוראת סעיף **31(6)** לפקודת הסמים המסוכנים, המקימה שתי חזקות; האחת - שכל רכוש, הנמצא בחזקתו של הנדון, ייראה כרכוש שלו, אלא אם הוכיח שהרכוש אינו שלו ואינו של בן זוגו או של ילדיו. השנייה - שכל רכוש של הנדון או של בני משפחתו הנ"ל, הוא רכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכיח הנדון קיומו של אחד מהחריגים המפורטים בסעיף.

להלן לשון סעיף 31(6):

"קבע בית משפט לפי סעיף 36א(ב), שנידון הוא סוחר סמים -

(6)(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנדון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנדון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנדון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)."

הנטל האמור לעיל מוטל על הנאשם, אולם ראשית כל, על המדינה להוכיח את התשתית העובדתית להחלת עמוד 10

ההוראות הנ"ל, היינו, כי הרכוש שהיא מבקשת לחלט "נמצא בחזקתו של הנידון".

36. תנאי זה הוכח לגבי סכום הכסף, אשר אין חולק שנמצא על גופו של מתן, אולם הוא לא הוכח לגבי הרכב. כתב האישום אינו מציין איזה רכב שימש לביצוע העבירות ולא הובאו בפניי ראיות, על פיהן אוכל לקבוע כי הרכב נמצא בחזקתו של מתן.

בטענת ב"כ המאשימה, לפיה עובדה זו עולה מחומר הראיות הנמצא בתיק החקירה, אין די. היה על המאשימה להגיש חומר ראיות זה, במסגרת הדיון בבקשת החילוט, אך הדבר לא נעשה. לפיכך, כאמור לעיל, בדעתי להורות על חילוט סכום הכסף בלבד.

טיעוני המאשימה לעונש, לגבי שלושת הנאשמים

37. המדינה לא הביאה ראיות לעונש. למען הנוחות, אפרט את ראיותיו של כל נאשם לעונש, לפני טיעוניו. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב לגבי שלושת הנאשמים יחדיו (סומנו ע/1 ו- ב/1) וכן הוסיף דברים בעל-פה.

38. בטיעוניו, התייחס ב"כ המאשימה לשני האישומים הראשונים אשר בכתבי האישום המתוקנים (הם האישומים הנוגעים לבקבוקי התבערה), כאל אירוע אחד ולכל שאר העבירות (לגבי כל נאשם - העבירות המיוחסות לו), כאל אירוע נוסף, נפרד, אך ללא כל הפרדה נוספת ביניהן.

הודגשה חומרת העבירות בהן הורשעו שלושת הנאשמים וצוינו עונשי המאסר הארוכים, הקבועים בצד כל עבירה. כן פורטו הערכים המוגנים הרלבנטיים לעבירות הנשק וההצתה - שלום הציבור ובטחון, חיי אדם ורכוש ולעבירות סמים - בריאות הציבור.

ב"כ המאשימה טען, כי על אף שביחס להשלכת בקבוק התבערה השני, יוחסה לנאשמים עבירה של מעשי פיזיות ורשלנות ולא עבירה של ניסיון הצתה, יש משנה חומרה בכך שהנאשמים שבו והשליכו לעבר ביתו של המתלונן בקבוק תבערה בפעם השנייה, שעה שחקירה משטרתית בעניין השלכת בקבוק התבערה הראשון טרם הסתיימה ולא היה בכך כדי להרתיעם.

עוד טען, כי מאחר שחלק מעבירות הנשק ומעשי הפיזיות והרשלנות בוצעו כאמור מתוך מטרה לשבש הליך חקירתי מתנהל, הערך המוגן במקרה זה, הוא הגנה על סדרי שלטון ומשפט.

39. נטען עוד, כי לביצוע עבירות קדמו תכנונים מוקדמים. המעשים תוכננו היטב והם בוצעו במספר שלבים, כך שהנאשמים יכלו לחזור בהם בכל רגע מהמעשים אך הם לא עשו זאת והמשיכו לתכנן ולבצעם.

הנאשמים אף נערכו והתאמנו, על מנת להבטיח את הצלחתם בביצוע העבירות.

על אף שבמקרה זה לא נגרם נזק רב, ביקש ב"כ המאשימה להביא בחשבון, לחומרה, את פוטנציאל הנזק הטמון בהשלכת בקבוקי תבערה. לשיטתו, חלקם של שלושת הנאשמים בביצוע העבירות שבשני האישומים הראשונים, הוא זהה. עם זאת הודגש, כי היה זה נאשם 4, שיזם את יידוי בקבוק התבערה השני, אך לא נכח במקום בעת יידוי בקבוק התבערה. ב"כ המאשימה טען, כי עובדה זו מעידה דווקא על "בכירות עבריינית".

לגבי שני האישומים הראשונים, טען ב"כ המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע **בין שנתיים וחצי לחמש שנות מאסר בפועל**, לצד עונש מאסר מותנה ופיצוי לנפגע (המאבטח) ולמתלונן.

40. לגבי מתחם הענישה של עבירות הסמים טען ב"כ המאשימה, כי הערך החברתי המוגן הוא שמירה על בריאות הציבור וציין, כי בדרך כלל "יוצרות" עבירות הסמים גם עבירות נוספות. בהפנותו לפסקי הדין בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12) ו ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010) נטען, כי מתחם העונש ההולם, לגבי העבירה האחת של מכירת LSD נע בין **6 חודשי מאסר לריצוי בפועל ל- 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית - עונש מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה, בהתאם להוראות סעיף 37א(א) לפקודת הסמים המסוכנים.

לגבי מתן נטען, כי נוכח ריבוי מקרי הסחר, המתפרשים על תקופה ארוכה מתחם העונש ההולם, נע **בין 24 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**, לצד הענישה הנלווית הנ"ל.

עוד ביקש ב"כ המאשימה, להורות על חילוט והשמדת הסמים המסוכנים, בהתאם לסעיף 35 לפקודת הסמים המסוכנים.

41. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה, לקולה, את הודיית הנאשמים, אשר חסכו מזמנו של ביהמ"ש ובמשאבי ההליך השיפוטי, את עברם הנקי ואת גילם הצעיר.

ב"כ המאשימה סבור, כי נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן, יש מקום לאבחן בין עדן ואופק לבין מתן.

ביחס לעדן ולאופק, יש, לדעתו, מקום להתחשב בנסיבות ובשיקולים המפורטים בתסקיריהם ולגזור את דינם ברף התחתון של המתחמים, אך נוכח הישנות העבירות בשני האישומים הראשונים, המניע שבביצוע העבירות בפעם השנייה, אין מקום לחרוג, לקולה, מהמתחם.

ביחס למתן ציין ב"כ המאשימה, כי הוא לוקח אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות, נוטה למזער מחלקו והצביע על הבעייתיות העולה, לגביו מתסקיר שירות המבחן ובכלל זה - על הנורמות והערכים השליליים עמם

הוא מזדהה, תוך שהוא מדגיש, כי לגבי מתן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

כמו כן, ביקש ב"כ המאשימה להשית על כל הנאשמים מאסרים מותנים ארוכים ומשמעותיים, שיהא בהם כדי להרתיעם מביצוע עבירות בעתיד וכן לחייבם בתשלום פיצוי למתלוננים - הן לשומר שנפגע והן למתלונן שביתו נפגע.

ראיות לעונש וטיעוני הסנגורים לעונש

ראיות עדן לעונש:

42. מטעם עדן העידו שלושה עדים.

מר יהונתן אורון, היה מנהל תיכון ברנקו וייס בחדרה, עד לפני שנה ולימד את עדן במשך 3 שנים, אזרחות, תושב"ע והכנה לשירות משמעותי בצבא.

לדבריו, מדובר בבית ספר קטן והוא מכיר את עדן מצוין, כנער נבון, בעל כישורים חברתיים מדהימים, נער שיודע להציב מטרות ולהגיע אליהם. עדן הוביל את נבחרת הכדורגל של בית הספר במשך 3 שנים. לפני שבוע עדן ניגש לבחינת בגרות, אחת מתוך השלוש שחסרות לו והוא גם עובד. העד הביע בטחון בכך שלעדן עתיד חיובי ושהוא מסוגל לממש זאת. לדבריו, הוא מלווה את עדן גם היום, ומתוך היכרותו אותו הוא משוכנע שעדן למד והפנים את הלקח.

כנשאל על ידי ב"כ המאשימה אם הוא מכיר את עדן כטיפוס נגרר השיב בחיוב ואמר, שלדעתו, אחד היעדים שעדן הציב לעצמו הוא להיות פחות נגרר.

מר מיכאל טולידנו, סבו של עדן, גר בחדרה, סמוך מאוד לביתו של עדן. הוא סיפר שבינו לבין עדן יש קרבה רבה מאוד ושהאירוע היה אסון בשביל המשפחה וגרם להם בושה רבה מאד.

הסב אמר, בגילוי לב, כי אם בית המשפט ינהג לפי הדין והחוק, הוא ישלח את עדן לבית הסוהר, אך הוסיף וציין כי אם כך יקרה, עדן "יפול כפרי בשל בידי המומחים, של בית הסוהר ויהיה לו קל להחליק לדרך השנייה שאנו לא רוצים שהוא יגיע אליה". עדן הבטיח לו שהוא לעולם לא יחזור על מעשיו ואמר לו שמרוב בושה על מה שעשה כבר אין לו חשק לחיות. לדבריו, עדן מעד מעידה חד פעמית, בגלל אנשים רעים שניצלו אותו. הסב ביקש לתת לעדן הזדמנות להתגייס לגולני ולעלות על דרך השיקום.

מר אייל טולידנו, אביו של עדן, עובד כפקח איכות הסביבה בחדרה. לדבריו, משפחתם מוכרת ומאוד מכובדת בחדרה, רובם לובשי מדים, משפחה אשר איננה מוותרת ואיננה נבהלת מקשיים. האב ציין, שהוא הוכה בהלם ובושה על מעשיו של עדן ושהוא איננו מבין איך ומדוע הדברים קרו. עם זאת, הוא יודע שעדן הבין את הלקח ולא יחזור על אותם מעשים. עוד ציין, שבזמן מעצר הבית עדן השלים בחינת בגרות אחת ורישיון נהיגה.

טיעוני עדן לעונש -

43. לעניין מתחם העונש ההולם את העבירות של זריקת בקבוקי התבערה, ציין הסנגור, כי הבקבוק נזרק לעבר גדר בטון ללא כוונה לפגוע באדם או לגרום נזק. לדבריו, לעדן לא היה מניע או סכסוך, והוא לא ידע על סכסוך כלשהו.

בעניין עבירת הסמים, ציין הסנגור כי, האירוע התרחש במסיבה של גילאי 18. עדן לא לקח כסף, הוא לא יזם את הסחר, לא הביא את הסמים ולא קיבל כל תמורה עבור מכירתם. לדבריו, התמורה שקיבל עדן הייתה גראס, כדי לעשן.

לשיטת הסנגור הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, לכל העבירות בהן הורשע עדן, הוא 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. לטענתו, גם אם בית המשפט יקבע כרף תחתון מתחם גבוה יותר, יש לסטות ממנו לקולה, משיקולי שיקום.

הסנגור ציין, כי במקרה של נאשם 2 (אלי ארביב) נקבע רף תחתון של 12 חודשים שזה מתחם הולם שכן, נאשם 2 הוא, מבחינתו, "מחולל העבירות". לטענתו, מאחר שעדן ישב חודשיים וחצי במעצר ויש לקזז את תקופה זו מהעונש שייגזר עליו, הגיוני להשית עליו עונש מאסר בן 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות.

44. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי, יש להתחשב בגילו הצעיר של עדן. בעת ביצוע העבירות היה עדן על סף הקטינות - בן 18 ושלווה חודשים, בלבד, כך שהמטרה הראשונה צריכה להיות שיקום. לדבריו, עדן לא היה "בשל". אין לו דפוסים עברייניים והגורם לביצוע העבירות על ידו היה רגשי, כפי שעולה מהתסקיר.

לטענתו, בזמן שלפני גיוסו לצה"ל, התחבר עדן עם גורמים בעייתיים (הנאשמים האחרים), אשר ארחו אותו יפה במסיבות לתוך הלילה, עם אלכוהול ואוכל ועדן רצה להיות "מקובל" באותה חברה. לאחר מכן, כך נטען, הצעירים הציבו בפניו דרישות בעקבות "טובות ההנאה" שקיבל מהם, והוא הרגיש שעליו "לשלם חוב חזרה", עבור כל מה שקיבל.

הסנגור הדגיש את עברו הנקי של עדן, את העובדה שהוא גדל במשפחה נורמטיבית, שומרת חוק ושאיפותיו הן

נורמטיביות. עדן היה אמור להתגייס ליחידה קרבית בצה"ל, אך עקב הגשת כתב האישום תאריך הגיוס נדחה.

עוד ביקש להביא בחשבון לקולה, את הודאתו של עדן, על החרטה העולה ממנה ועל החיסכון הרב בזמן ובמשאבים, הנובעים מכך.

45. צוין כי, שירות המבחן מלווה את עדן תקופה ארוכה. הוא נמצא בקבוצה טיפולית, בדיקות השתן, שנתן, נמצאו נקיות ויש להעדיף, לגביו, הליך שיקומי וחזרה לחיים נורמטיביים.

עדן:

46. עדן אמר שהוא מצטער מאד על מעשיו, מבין את החומרה שבהם והוסיף, שלא כך הוריו חינו אותו. לדבריו, הוא עשה את המעשים בחוסר מחשבה, זו הייתה מעידה חד פעמית והוא בטוח שזה לא יקרה שוב. הוא רוצה לחזור למסלול חיים רגילים ולצמוח. עדן הביע צער וחרטה "גדולה ושלמה" ואמר שהוא מתכוון "להפוך עולמות", כדי שהצבא יגייס אותו. הוא היה ילדוטי ועשה מעשה ילדוטי, אבל הוא התבגר בהליך המעצר ולא ייגרר יותר אחרי אחרים.

ראיות אופק לעונש:

47. מטעם אופק הוגשו:

מכתב מטעם גב' טובית הרמן, מנחה דרך כלים מטפריים" (נ/1), על פיו אופק החל להשתתף במפגשים. הכותבת מציינת, כי אין לה ספק שאופק עבר תהליך של שינוי ושהשבתו לכלא "תיצור משקע שיהיה קשה להתאושש ממנו" וכי לאופק רצון להשתנות.

שני מכתבים מגימנסיה חדרה, תיכון למדעים ולאומנויות (נ/2 ו- נ/3) המציינים, בין היתר, שאופק למד שם 3 שנים, התמיד בהגעתו לבית הספר וניגש לחלק מבחינות הבגרות. הוא היה תלמיד חיובי, חברותי ונעים, יצר יחסים תקינים עם צוות המורים והנהלה, כיבד את חוקי בית הספר ולא היו לו אירועי משמעת.

48. מטעם אופק העיד אביו, **מר אשתר רענן**, אשר העיד, שהוא בעל חברת אמבולנסים בחדרה, המעסיקה 40 עובדים. המשפחה נורמטיבית ולאופק אח גדול ממנו בתשעה חודשים, המשרת בצבא כחייל קרבי.

האב סיפר שבחודש יולי, סמוך לאירועים, עדן ואחיו עבדו עמו בכפר המוזיקה של קוקה קולה, שם הפעילו מרפאה גדולה. הוא היה בהלם מוחלט ואיננו יכול להבין מה קרה. ההסבר שלו למעורבותו של אופק במעשים הוא, שהדבר קרה בגלל שדחו לאופק את הגיוס מחודש מאי לחודש נובמבר והוא התחבר לגורמים שליליים שהשפיעו עליו. "ביצעו לו מחטף לילד", כלשונו.

טיעוני אופק לעונש -

49. הסנגור ציין, תחילה, כי אופק עומד לדין על אירועים מאוגוסט 2015 וכי הוא לוקח אחריות על מעשיו.

הוא הפנה להחלטת כב' השופט ליפשיץ מיום 26.10.15 עמ' 28 פסקה שניה והגיש את הפרוטוקול, שם רשום כי הנאשם הוא מאחורני הדרג המבצע. מכך יש ללמוד, לטענת הסנגור, כי אנשים אחרים, עבריינים, "השתמשו בו", דבר הבא לידי ביטוי גם באישום השני, לפיו המעשים שם בוצעו ביוזמתו של מתן.

הסנגור הדגיש את גילו הצעיר של אופק וטען, כי על אף שהוא בגיר, "בראש" הוא עדיין ילד. הוא הודה בהזדמנות הראשונה, תוך לקיחת אחריות והביע חרטה מאוד כנה. בחקירתו הוא סיפר על השתלשלות העניינים ומעורבותם של האחרים ולולא זאת יתכן שכל הפרשה לא הייתה נפתרת והאחרים לא היו מובאים לדין.

לדבריו, מהתסקיר ניתן ללמוד שהרקע לביצוע העבירות הוא הליך הגירושין של הוריו, ו"התרופפות רגשית" שחלה בין ההורים לבין אופק, אשר חיפש מענה לצרכיו הרגשיים במקומות אחרים. אופק התחבר ל"חברה שולית" וחיבור זה היה הרסני.

כן נטען, כי בביצוע העבירות אין תחכום, הנאשמים לא באו "רעולי פנים, עם כפפות", ומדובר, למעשה, בביצוע ילדתי.

לדבריו, אופק לקח אחריות למעשיו, הוא מביע אמפטיה כלפי הקורבן, ורוצה להביע חרטה בפניו. בנוסף, כפי שעולה מהתסקיר, רמת הסיכון להישנות העבירות היא נמוכה וכיום, בעקבות התהליך שהוא עבר, הסיכוי שהוא יחזור לבצע עבירות נמוך ביותר ויש להימנע משליחתו למאסר בפועל.

50. עוד נטען, כי יש להביא בחשבון גם שהוא היה עצור במשך חודשיים וחצי ולאחר מכן במעצר בית מלא. בתקופה זו היה בפיקוח שירות המבחן ועבר הליך שיקום באופן פרטי. פגיעה נוספת באופק, היא העובדה שהצבא פטר אותו מהשירות הצבאי, דבר אשר גדע את חלומו להיות חייל קרבי.

הסנגור ביקש מבית המשפט שלא למצות עם אופק את הדין, לגלות מידת רחמים כלפיו ולאמץ את המלצת שירות המבחן.

אופק:

51. אופק אמר שהוא מצטער על כל מה שעשה, שהוא לא מפיל שום דבר על איש, אלא לוקח אחריות מלאה על כל מה שמיוחס לו. לדבריו, זה היה בחוסר מחשבה. הוא יודע שהוא הרס הרבה בחיים,

במיוחד את הצבא, בו רצה לשרת. לדבריו, הוא מתכוון לערער על אי גיוסו ולעשות הכל כדי להתגייס ואם לא יאפשרו לו זאת הוא יבקש לעשות שירות לאומי, כי הוא רוצה לתרום למדינה. אין סיכוי שהוא יחזור למה שהיה. במעצר הבית ובטיפול שעבר הוא הפיק לקחים ולעולם הוא לא ייפול לדרך כזו.

ראיות מתן לעונש

52. מטעם מתן הוגשו:

מכתב המלצה מבית הספר (סומן ג/1), המציין שמתן ניגש לחלק מבחינות הבגרות ועבר אותן בהצלחה וכן, שבזמן לימודיו הוא כיבד את צוות המורים ואת חבריו, למרות הקשיים שפקדו את משפחתו ופטירת אביו.

מכתב המלצה מטעם חדוה יחזקאלי, סגנית ראש העיר חדרה (סומן ג/2), בו מצינת את עזרתו הרבה של מתן בשליחות ציבורית ובעמותת "אהבת רחמים", המעניקה ל- 120 משפחות אוכל וציוד אלמנטרי מדי שבוע. במכתב מתואר גם מצבה הסוציאקונומי של המשפחה ומבוקש לאפשר לו לבצע עבודות שירות באחת העמותות המעניקות שרות לתושבי חדרה.

צו גיוס (סומן ג/3).

בנוסף, מטעם מתן העיד דודו, **מר יוסי וענונו**, הנשוי לדודתו, אצלם שהה מתן במעצר בית.

מר וענונו סיפר, שהוא "נפל" בזמנו לסם ושהמדינה לא הושיטה עזרה לנפגעי סמים, אך כיום הוא נקי מסמים, כבר 15 שנה. הוא טיפל בנוער במצוקה ולדבריו, הוא יכול לעזור למתן, לקחת אותו תחת חסותו, שיגור אצלו יצא לעבוד עמו בקבלנות בנין. העד אמר, שאם מתן יישלח לבית הסוהר, הוא רק יצא יותר גרוע ושצריך לתת לו צ'אנס.

טיעוני מתן לעונש -

53. סנגורו של מתן הגיש טיעונים בכתב (סומנו ג/4) וכן הוסיף דברים בעל-פה.

לטענתו, זכאי מתן להקלה בעונשו בשל קיומה של "הגנה מן הצדק". הגנה זו קמה, לשיטתו, מכך שהמאשימה בחרה להציג את מתן כמי שחומרת התנהגותו עולה על חומרת התנהגות הנאשמים האחרים, זאת - חרף העובדה שלא נמצאו ראיות מוצקות על מנת לבסס עמדה זו.

הסנגור הוסיף וטען, כי הפרדת הדיון בעניינו של מתן מעניינם של שאר הנאשמים, נעשתה על מנת "להשחיר את פניו" ללא כל בסיס ראיתי.

54. לגופם של דברים טען הסנגור, כי חלקו של מתן הוא הקטן ביותר במעשים. אחיו (אלי) הוא הדמות הדומיננטית באירוע, ותולדות הסכסוך של המתלונן קשורות לאלי ולא למתן.

עוד טען, כי בעניין עבירות זריקת בקבוקי התבערה, חלקו של מתן קטן ביחס לנאשמים האחרים. מתן היה שותף פיזית רק לאישום הראשון וכל שהוא עשה היה לנהוג ברכב, כאשר אחר זרק את בקבוק התבערה וכי באישום השני היה מתן קשור רק לשלב התכנון. דבר זה מלמד, לשיטתו, על כך שמתן פחד מביצוע העבירות. בהמשך טען הסנגור, כי הנאשמים העומדים בפני בית משפט זה, הוציאו לפועל תכנית שנרקמה על ידי אחרים. כן נטען, כי מתן הושפע מאחיו אלי.

הסנגור הדגיש, כי לא נגרם נזק, למעט פגיעה מינורית במאבטח.

55. לעניין האישום השלישי, טען הסנגור, כי מכירת הסמים לסוכן משטרתי מנעה את "זליגת" הסם.

לדבריו, מדובר במכירת סם מהסוג הנמוך ביותר מבחינת המדרג של הפקודה ובמכירות שבוצעו בהיקפים קטנים ובנסיבות חברתיות.

56. נטען, כי שני האישומים הראשונים מהווים אירוע אחד בשל זהות השותפים והמתלוננים ואילו האישום השלישי מהווה אירוע נפרד. בשקלול כל האישומים יחדיו מדובר, לטענת הסנגור, במתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר.

57. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טען הסנגור, כי יש להתחשב בגילו הצעיר של מתן, אשר בעת ביצוע העבירה היה בגיר צעיר ואישיותו טרם הבשילה, כך שהעבירות נעשו ללא מחשבה עמוקה ורצינית ומבלי להתחשב בתוצאות המעשים.

הסנגור ביקש להביא בחשבון גם את עברו הנקי ואת הודאתו אשר הביאה לחיסכון רב בזמן שיפוטי ובמשאבים.

הסנגור הפנה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין מעצר בפיקוח אלקטרוני שם נקבע שיש להתחשב, לעניין העונש, במי ששהה בחלופת מעצר המרוחקת ממרכז חיו, בציינו, כי שאר הנאשמים שוחררו בתנאים מקילים יותר. עוד ציין, את האבל על מות אביו, בו היה שרוי מתן.

58. לעניין עבירות הסמים טען הסנגור, כי מתן התפתה לנסות להשיג "כסף קל", בנסיבות חברתיות למרות שהרווח, כמפורט בכתב האישום זעום ביותר.

הוא ציין את הפגיעה הקשה במתן אשר, לדבריו, ציפה שנים רבות לגיוס ונותרו לו יחידות בודדות להשלמת תעודת בגרות מלאה ואילו כעת יאלץ לשאת בתוצאות מעשיו ולא יוכל לממש את הפוטנציאל הגלום בו. כמו כן, החתמת עברו הפלילי תקשה על מתן למצוא עבודה הולמת.

כן נטען, כי העונש יפגע גם במשפחתו, באמו ובשני אחיו, מאחר שעד למעצרו הוא סייע בגידול אחיו ואילו כעת אמו מגדלת אותם לבדה.

מתן -

59. מתן אמר שהוא מצטער, שהוא "מבין שקרה פה משהו לא בסדר" ושהוא לוקח אחריות מלאה על כל מעשיו ומקווה שזה לא יקרה שוב. אביו נפטר כשהוא היה בן 17 וחצי. אחיו הגדולים היו בבתי סוהר ומורחקים מהבית והוא עצמו גר אצל סבתו וחיו "עברו טלטלה מסוימת".

דין וגזירת הדין

מתחם העונש ההולם -

60. אף אני סבורה, שיש לראות בשני האישומים הראשונים, אירוע אחד. מדובר במעשים שנעשו בסמיכות זמן ועבור אותה מטרה ולמעשה - קיים קשר הדוק ביניהם, שכן המעשים שבאישום השני נעשו לאחר שאלי נעצר בחשד למעורבות באישום הראשון ועל מנת להסיר ממנו כל חשד.

אישומים אלה, המתייחסים לבקבוקי התבערה, הם האישומים החמורים ביותר, בהם הורשעו הנאשמים שבפניי.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות אלה, הם שלומו ובטחונו של הציבור, הערך של שמירת שלמות הגוף והקניין והפגיעה בערכים אלה היא, אכן רבה. בקבוקי תבערה הם חומר נפץ, אשר עלול לגרום נזקי גוף חמורים ורק למזלם של הנאשמים נגרמו לשומר שהיה במקום, פגיעות קלות בלבד, מרסיסי זכוכית.

המעשים, בשני האישומים, נעשו לאחר תכנון מפורט, בו לכל אחד מהנאשמים היה תפקיד. הנאשמים גם ביצעו מעשי הכנה, לקראת השלכת בקבוק התבערה. במקרה המתואר באישום הראשון, הם הכינו מספר בקבוקי תבערה וערכו ניסוי מוקדם, על ידי הדלקתם והשלכתם בשטח פתוח. לאחר מכן, הצטיידו בבקבוק זכוכית נוסף, נסעו לתחנת דלק, שם מילאו דלק בבקבוק וייצרו בקבוק תבערה נוסף, אותו השליכו על קיר ביתו של המתלונן.

61. יכולים היו הנאשמים להפסיק את מעורבותם בביצוע העבירות, בכל שלב ושלב של המעשים

המתוארים על ידם בשני האישומים הראשונים. במיוחד יכולים היו לסרב להצעתו של מתן לשוב ולהשליך בקבוק תבערה לעבר בית המתלונן והעובדה שלא עשו כן, למרות שאלי נעצר ולמעשה - עשו זאת על מנת לנסות ולמלט את אלי מהחקירה ומהמעצר, מהווה נסיבה משמעותי לחומרה.

העובדה שעל אף מעצרו של אלי הציב בפני הנאשמים את החומרה הרבה אשר שבמעשיהם, הם לא נרתעו מביצוע המעשים שבפרט האישום השני - מלחזור ולייצר בקבוק תבערה נוסף ולהשליכו לעבר בית המתלונן. חומרה יתירה יש לראות בכך, שהם ביצעו את המעשים המתוארים בפרט האישום השני, על מנת להסיר את החשדות מאלי ולהביא לשחרורו ממעצר. הפעם פגע הבקבוק בשלט שהיה מוצב ברחוב, נפל על הכביש, התלקח ונכבה ולא נגרם כל נזק גוף, אך, כאמור, פוטנציאל הנזק הוא רב וחמור.

אף אני סבורה, שאין מקום לאבחן בין חלקיהם של הנאשמים בביצוע העבירות שבשני פרטי האישום הראשונים. אמנם, במקרה המתואר באישום השני, מתן לא נסע עם עדן ואופק על מנת להשליך את בקבוק התבערה לעבר ביתו של המתלונן, אך כל האירוע היה ביוזמתו ועל מנת להסיר את החשד מאחיו שנעצר. סבורה אני שהעובדה שמתן לא נסע עם שני האחרים, אינה מפחיתה מחומרת מעשיו, ביחס לאחרים. מסכימה אני עם טיעונו של ב"כ המאשימה, לפיו עובדה זו מעידה דווקא על תחכום, בהיות מתן אחיו של אלי, שנעצר בגין האישום הראשון ובהינתן המטרה של השלכת בקבוק נוסף, כמתואר באישום השני.

62. מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה היא מחמירה והכלל הוא מאסר בפועל. ראו: ע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2006), אליו הפנה ב"כ המאשימה. ראו גם ע"פ 7887/12 מאיר שאול נ' מדינת ישראל (24.4.2013). אציין, כי המאשימה הפנתה גם לפסיקה בה בוצעו המעשים על רקע אידיאולוגי, אשר אינה הולמת את ענייננו.

בנוסף, חלק מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחס למקרי הצתה חמורים יותר. למשל - למקרים בהם כלי הרכב שהוצתו באמצעות בקבוקי תבערה נשרפו כליל, מקרים בהם נאשמים הורשעו בעבירות חמורות נוספות ועוד.

63. הסנגורים הפנו לפסיקה רבה, ממנה עולה, כי מתחם הענישה איננו אחיד וכי כל מקרה נשקל לנסיבותיו ואף קיימים מקרים בהם נגזרים בשל עבירות הצתה, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הסנגורים הפנו אל מספר גזרי דין שניתנו בעבירות הצתה והוטלו בהם עונשי מאסר לביצוע בעבודות שירות. עיון בפסקי דין אלה מעלה, כי בכל מקרה הפנו בתי המשפט אל הכלל לפיו יש לגזור, בעבירות אלה, עונשי מאסר בפועל, אך ציינו שמדובר במקרה מיוחד (ואכן - מדובר, בפסקי דין אלה, במקרים מיוחדים). כך בע"פ 8373/11 סרגיי פושקריוב (23.7.2012), לגביו יש לציין, כי היה מדובר, שם, בנאשם שנקבע לגביו, שקיים קשר בין מחלה דו-קוטבית ממנה סבל ובין ביצוע המעשים, כך בע"פ 8501/09 אבי בוכרע נ' מדינת ישראל

(10.8.2010), בע"פ 7555/14 פלוגי נ' מדינת ישראל (10.6.2015), אשר גם בו היה מדובר במקרה מיוחד ועוד.

עוד הפנו הסנגורים לגזרי דין שניתנו בבימ"ש זה (על ידי מותבים אחרים) וביניהם - ת"פ (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' טקלה מלקו (17.9.2013), שם היה מדובר במקרה אחד של השלכת בקבוק תבערה לעבר תחנת משטרה, ללא שנגרם נזק ועל הנאשם, שביצע את העבירה לבדו ולא בצוותא, נגזרו עבודות שירות. בת"פ (מחוזי חיפה) 5013/12 מדינת ישראל נ' פייטיב (18.12.2013), נגזרו בגין ייצור והשלכת בקבוק תבערה, בצוותא, לעבר חבורה, בכוונה לגרום חבלה חמורה, 6 חודשי עבודות שירות. גם שם היה מדובר באישום אחד ולא נגרם כל נזק. המקרה דנן חמור יותר מהמקרים הנ"ל.

בנוסף הפנו הסנגורים לפסקי דין שנתנו משקל של ממש להיות הנאשמים "בגירים צעירים" - ע"פ 7781/12 פלוגי נ' מדינת ישראל (25.6.2013); ת"פ 36272-01-13 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' חסן ח'ג'אזי (19.2.2014).

64. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי גם להסדר הטיעון אליו הגיעה המאשימה עם אלי (ולכך שאלי הורשע באישום אחד של ייצור בקבוקי תבערה והשלכתם וכן בעבירה של שיבוש הליכי משפט), אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם, לגבי שני האישומים הראשונים, נע בין **22 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

65. אשר לעבירות הסמים - לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות שפורטו לעיל ואת הפסיקה הנוהגת, סבורה אני שלגבי עבירת הסמים בה הורשע עדן, מתחם העונש ההולם נע בין **6 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

לגבי כלל עבירות הסמים בהן הורשע מתן, מתחם העונש ההולם נע בין **12 ל- 20 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נוספים.

גזירת הדין לגבי כל אחד מהנאשמים -

כללי -

66. על פי סעיף **40(ב)** לחוק העונשין, כאשר מדובר ביותר מאירוע אחד ונקבעים מתחמי ענישה נפרדים, רשאי ביהמ"ש "**לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים**". במקרה זה, סבורה אני שיש לגזור עונש אחד כולל, לגבי האירועים כולם - כל נאשם, לפי האירועים בהם נטל חלק.

אבהיר, כי בגזירת הדין של שלושת הנאשמים (כמו גם בקביעת המתחם), הבאתי בחשבון את הסדר הטיעון לגבי אלי ואת העונש שנגזר עליו וגזרתי את עונשם של הנאשמים היום, גם בשים לב לעיקרון של אחדות הענישה, זאת - לאחר שנתתי דעתי לאישומים השונים בהם הורשע כל אחד מהנאשמים ולנסיבות הספציפיות הנוגעות אליו.

67. אציין, כי כל אחד מהנאשמים משליך - יותר או פחות - את האחריות לביצוע המעשים על ידו, על הנאשמים האחרים. אבהיר כי עובדה זו ושאר האמור להלן, לגבי כל אחד מהנאשמים ובנוסף לכך - ובעיקר - חומרת המעשים המפורטים בשני האישומים הראשונים ויותר מכך - החומרה היתירה שיש בכך שהנאשמים ביצעו את המעשים המפורטים באישום השני, על אף שאלי נעצר בגין האישום הראשון, בשים לב גם למטרתם שבהשלכת בקבוק התבערה שבאישום השני, איננה מאפשרת לטעמי, קבלת המלצות שירות המבחן לגבי עדן ואופק.

68. לא אחת נפסק, כי ביהמ"ש אינו מחויב לקבל את המלצת שירות המבחן "אשר כשמה היא 'המלצה' ובית המשפט אינו כבול לה" - ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל, (25.6.2013). שירות המבחן שוקל, בעיקר, את עניינו של הנאשם ואילו על בית המשפט הגוזר את הדין "להעריך ולשקול מכלול שלם של שיקולים שעליהם לא אמון שירות המבחן" ראו: ע"פ 2028/15 אכרם ג'וליס ואח' נ' מדינת ישראל (11.5.2016) ופסקי הדין הנזכרים שם.

עוד נפסק, כי על אף האינטרס הציבורי הכללי, בשיקומו של מי שביצע עבירות, שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה ולא בכל מקרה הוא יביא לחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע.

לעניין היחס בין שיקולי שיקום לעיקרון ההלימה, ראו דברים שנאמרו בע"פ 7240/13 אדם סבהט נ' מדינת ישראל (18.5.2014):

"אשר לשיקולי השיקום ולהמלצת שירות המבחן, ככלל שומה על בית המשפט בבואו לגזור את העונש לבחון שיקולי שיקום, בייחוד כאשר מדובר בנאשם צעיר הנמצא בתהליך של עיצוב חייו המבוגרים. מהערכותיו של שירות המבחן, עולה כי המערער מעוניין באמת ובתמים לבצע שינוי של ממש באורח חייו, להשתלב במסגרת טיפולית ולסגל לעצמו דרך חיים נורמטיבית, וכן כי שיקולים מנהליים מעכבים את דרכו להשתלב במסגרת טיפולית במהלך מאסרו. אכן, יש אינטרס ציבורי חשוב במיצוי מיטבי של תהליך השיקום, בכך הציבור כולו יוצא נשכר. יחד עם זאת, שיקול השיקום אינו בא להחליף את עיקרון ההלימה ולא בכל מקרה הוא יביא לחריגה לקולה ממתחם הענישה שנקבע (ראו: ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (3.4.2014))."

וכעת - למקרה הפרטני של כל אחד מהנאשמים.

גזר דינו של עדן

69. אזכיר, כי עדן הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוקי התבערה וכן באירוע של מכירת בולי סם מסוג LSD, ביחד עם מתן. לשני פרטי האישום הראשונים קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר, לעבירות הסמים בהן הורשע עדן קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

70. מתסקיר שירות המבחן עולה, שעדן איננו לוקח, אחריות מלאה ושלימה על מעשיו. מהתסקיר עולה, שהוא משליך חלק מהאחריות על החברים עמם התרועע בעת ביצוע העבירות. ההסבר הניתן על ידו לביצוע העבירות (ראו גם פסקה שניה בעמ' 3 לתסקיר) לאו הסבר הוא, במיוחד כאשר מדובר במעשים כל כך חמורים. גם בהתייחס לעבירת הסמים ממעיט עדן מחלקו בעבירה ומשליך את רוב רובה של האחריות על מתן.

לקיחת אחריות לביצוע עבירה משמעו, הכרה באחריות המלאה של העבריין לביצועה, כמי שיש לו רצון משלו וערכים משלו, אשר ימנעו ממנו מלבצע מעשים חמורים. הכרה בכך שאִתה הוא זה שפעלת כפי שפעלת, על אף שלמרות פיתויים ונסיבות חיצוניות שונות, יכולת לבחור לפעול באופן אחר (בהקשר לכך ראו גם את האמור בפסקה חמישית בעמ' 2 לתסקיר). וכן, בדיעבד, הכרה בפגיעה שאחרים נפגעו, או יכלו להיפגע, כתוצאה ממעשיך שלך ומעשי שותפיך לעבירה, עמם חִבַּרְתָּ לביצוע המעשה הפלילי, כך שגם למעשיהם אתה אחראי.

בתסקיר שירות המבחן לא מצאתי אצל עדן לקיחת אחריות כזו. ההיפך הוא הנכון. מהאמור בתסקיר ברור לחלוטין, שהוא משליך את בחירתו להתרועע בחברה מתירנית (כהגדרת קצינת המבחן), על גורמים חיצוניים (שכלל אינם מצדיקים זאת) ושהוא משליך חלק משמעותי מהאחריות לביצוע העבירות בהן הורשע, על האחרים.

71. נוכח נסיבות העבירות, תכנון והחזרה על ביצוע העבירה החמורה, כפי שפורט לעיל, כמו גם נוכח כל האמור בתסקיר שירות המבחן, לא אוכל לראות בביצוע העבירות על ידי עדן משום מעידה חד-פעמית.

72. לקולה התחשבתי בהודאתו של עדן במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הודאה שיש לראות בה חרטה ואשר אף חסכה מזמנו היקר של בית המשפט. כן התחשבתי בדבריו של עדן בפניי ובחרטה שהביע. התחשבתי גם בהתרשמות שירות המבחן (בצד האמור לעיל), לפיה קיימת אצל עדן יכולת לתפקוד יציב, להסתגל למסגרות ולהתחבר לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם, אם כי, כאמור לעיל, לא אוכל לתת לכך משקל כה רב, עד כדי קבלת המלצת שירות המבחן.

עוד התחשבתי לקולה, בעברו הנקי של עדן ובגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, רק מעט מעל גבול הבגירות, בעובדה שפרט למעצרו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל

גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפחתו, לאחר שהתרשמתי מהעדים שהעידו מטעמו ומהאמור במסמכים שהוגשו, מטעמו, לעניין העונש.

73. שירות המבחן עמד על הפער בין תפקודו התקין של עדן, בדרך כלל ובין העבירות החמורות בהן הורשע, על התכונן שבהן ועל החזרה על ביצוען, כפי שעולה מהאישום השני.

נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן מהסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידי עדן ומסיכויי שיקומו ונתתי דעתי להמלצת שירות המבחן לגזור עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, מבחן למשך 18 חודשים ולרצונו של שירות המבחן לבחון התאמתו של עדן להליך של "צדק מאחה".

כן הבאתי בחשבון את התקופה בה היה עדן עצור בתיק זה ואת התקופה בה שהה בתנאי מגבילים.

74. לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, וכאשר שמה אני על כף אחת של המאזניים את חומרתן הרבה של העבירות, בנסיבותיהן ואת מתחם העונש ההולם שנקבע להן ועל הכף השנייה - את כל האמור לעיל לזכותו של עדן ואת כל האמור בתסקיר שירות המבחן, על כל חלקיו, לרבות סיכויי השיקום העולים ממנו, לא אוכל, לצערי, לקבל את המלצות שירות המבחן.

עם זאת, בהתחשבי בכל השיקולים לקולה, כפי שפורטו לעיל ובסיכויי שיקומו של עדן, מוצאת אני לנכון, בשל שיקולי שיקום, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולגזור על עדן עונש מאסר שיענה, מצד אחד (אם כי במידה מופחתת) על עיקרון ההלימה, ומצד שני - יאפשר לעדן לראות אור בקצה ההליך וייתיר לו תקווה ואפשרות לשיקום, הן במסגרת מאסרו והן לאחר שישתחרר מהמאסר.

75. לפיכך, אני גוזרת על עדן את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי הימים בהם היה עצור בגין תיק זה - מיום 22.8.15 ועד ליום 16.10.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים.

ג. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, עבירת סמים מסוג פשע.

ד. על פי סעיף 37א(א), אני פוסלת את עדן מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה

מהיום.

ה. אני מחייבת את עדן לשלם למתלונן, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ₪).

הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.8.16.

גזר דינו של אופק

76. אזכיר, כי אופק הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוקי התבערה בלבד וכי לשני פרטי אישום אלה קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר.

77. גם אופק, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, איננו לוקח אחריות מלאה ושלימה על מעשיו וגם את הסברו לכך שהוא בחר להתרועע עם גורמים מסוימים, אשר ידע כי חלקם מעורבים במעשים עברייניים ובחר לבצע את העבירות (ראו פסקה שנייה בעמ' 4 לתסקיר), רחוק מלהוות הסבר, בוודאי נוכח חומרת המעשים. עדן גם סירב לבקשת שירות המבחן לתת בדיקות שתן.

הדברים שנאמרו על ידי לעניין לקיחת אחריות, בעניינו של עדן (פסקה שנייה בסעיף 67 לעיל), טובים ויפים הם גם בעניינו של אופק.

78. לקולה התחשבתי בהודאתו של אופק במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הודאה שיש לראות בה חרטה ואף חסכה מזמנו היקר של בית המשפט. כן התחשבתי בחרטה שהביע אופק ובדבריו בפניי ואביא בחשבון גם את התרשמות שירות המבחן בדבר סיכויי השיקום של אופק ואת הנימוקים להעדפת השיקול השיקומי, במקרה שלו.

עוד התחשבתי לקולה, בעברו הנקי של אופק ובגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, רק מעט מעל גבול הבגירות, בעובדה שפרט למעצרו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפחתו, לאחר שנתתי דעתי לעדות אביו בפניי ולמסמכים שהוגשו, מטעמו, לעניין העונש.

כן הבאתי בחשבון את התקופה בה היה אופק עצור בתיק זה ואת התקופה בה שהה בתנאי מגבילים.

79. שירות המבחן עמד על הפער בין תפקודו התקין של אופק, בדרך כלל ובין העבירות החמורות בהן הורשע, על התכנון שבהן ועל החזרה על ביצוע, כפי שעולה מהאישום השני.

נתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן מיכולותיו של אופק להתמודד מול אחרים, להערכת שירות המבחן את הסיכון שאופק יחזור לבצע עבירות ואת הערכתו בדבר סיכויי שיקומו של אופק. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן לגזור עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, מבחן למשך 18 חודשים ולרצונו של שירות המבחן לבחון התאמתו של אופק להליך של "צדק מאחה".

80. עם זאת, התחשבתי לקולה בכך שאופק שיתף פעולה עם גורמי החקירה, הודה מיד במיוחס לו וקשר את המעורבים האחרים ובכך סייע בהבאת כל הנאשמים לדין.

עם זאת, גם בענייניו של אופק, לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, וכאשר שמה אני על כף אחת של המאזניים את חומרתן הרבה של העבירות, בנסיבותיהן ואת מתחם העונש ההולם שנקבע להן ועל הכף השנייה - את כל האמור לגבי אופק, בתסקיר שירות המבחן, על כל חלקיו ואת סיכויי השיקום העולים ממנו, גם לגבי אופק לא אוכל, לצערי, לקבל את המלצות שירות המבחן.

עם זאת, בהתחשבי בכל השיקולים לקולה, כפי שפורטו לעיל, מוצאת אני לנכון, בשל שיקולי שיקום, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם ולגזור על אופק עונש מאסר שיענה, מצד אחד (אם כי במידה מופחתת) על עיקרון ההלימה, ומצד שני - יאפשר לאופק לראות אור בקצה ההליך וייתיר לו תקווה ואפשרות לשיקום, הן במסגרת מאסרו והן לאחר שישתחרר מהמאסר.

81. לפיכך, אני גוזרת על אופק את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי הימים בהם היה עצור בגין תיק זה - מיום 19.8.15 ועד ליום 26.10.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים.

ג. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, עבירת סמים מסוג פשע.

ד. על פי סעיף 37א(א), אני פוסלת את אופק מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מהיום.

ה. אני מחייבת את אופק לשלם למתלונן, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ₪).

הפיצוי ישולם עד לא יאוחר מיום 1.8.16.

גזר דינו של מתן

82. אזכיר, כי מתן הורשע בשני האירועים הנוגעים לבקבוקי התבערה, באירוע של מכירת בולי סם מסוג LSD, ביחד עם עדן וכן באירועים של מכירת חשיש וקנבוס. לשני פרטי האישום הראשונים קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר ולעבירות הסמים בהן הורשע מתן קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בין 12 ל- 20 חודשי מאסר.

83. מתן בן 19 שנים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כאמור, שמתן נוטה למזער מחלקו במעשים ומשליך את הסכסוך עם המתלונן ואת עיקר האחריות לביצוע העבירות, על האחרים. גם את עבירות הסמים שביצע, הוא משליך אל אחר - על עדן וטוען שהוא נגרר אחרי עדן, זאת - על אף שעל פי עובדות כתב האישום, הוא הורשע בסחר בסמים (חשיש וקנבוס) במהלך תקופה של כחצי שנה לפני אירוע הסחר הבודד אותו הוא ועדן ביצעו יחדיו.

שירות המבחן התרשם, שמתן אינו לוקח אחריות מלאה לביצוע העבירות על ידו ושהוא ממזער את חלקו במעשים ומשליך את עיקר האחריות על שלושת הנאשמים האחרים. כאמור, נוכח התרשמות שירות המבחן ממתן ומסיכויי שיקומו, המליץ שירות המבחן להטיל עליו ענישה קונקרטית ומוחשית ולהמליץ לשב"ס לבחון את צרכיו הטיפוליים.

84. לא מצאתי כל פסול בהתנהלות המאשימה ולא מצאתי שקמה למתן הגנה מן הצדק, כנטען על ידי הסנגור.

גם לגבי מתן, לא ניתן לראות בעבירות שביצע מעידה חד פעמית. לא לגבי שני האישומים הראשונים (מהסיבות שפורטו לגבי האחרים) ואף לא לגבי עבירות הסמים. מכירה של סמים בהזדמנויות שונות, במקומות שונים, לאנשים שונים, במהלך תקופה של כחצי שנה, איננה מעידה חד פעמית. מעובדות כתב האישום עולה, שפרט למקרה של הסחר עם עדן, שאר המכירות לא בוצעו "בנסיבות חברתיות", כטענת הסנגור.

85. לקולה התחשבתי בהודאתו של מתן במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הודאה שיש לראות בה חרטה ואף חסכה מזמנו היקר של בית המשפט. כן התחשבתי בחרטה שהביע מתן, בדבריו בפניי.

עוד התחשבתי לקולה, בעברו הנקי של מתן ובגילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, בעובדה שפרט למעצרו בתיק זה, הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ובפגיעה שיפגע בו עונש מאסר, גם בשל גילו הצעיר, כמו גם בפגיעה שיפגע העונש במשפחתו, לאחר שהתרשמתי מהרצון הנקי של דודו לעזור בשיקומו.

הבאתי בחשבון גם את התקופה בה ישב מתן במעצר ואת התקופה בה שהה בתנאים מגבילים, בגין תיק זה.

86. בהתחשבי בכל השיקולים לקולה, כפי שפורטו לעיל, מוצאת אני לנכון, לגזור את דינו של מתן ברף התחתון של המתחמים שנקבעו על ידי. תוך שקלול בין שני המתחמים - זה ההולם את העבירות שבשני האישומים הראשונים וזה ההולם את עבירות הסמים בהן הורשע מתן. בשים לב לכך וכן לעונש שנגזר על אלי (אל מול העבירות בהן הורשע כל אחד מהם), אני גוזרת על מתן את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים, בניכוי הימים בהם היה עצור בגין תיק זה - מיום 16.8.15 ועד ליום 24.11.15.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר מהמאסר הנ"ל, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בשני האישומים הראשונים ו/או כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. על פי סעיף 37א(א), אני פוסלת את מתן מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה. הפסילה תחל ביום גמר ריצוי עונש המאסר שנגזר על מתן בתיק זה.

ד. אני מורה על חילוט, לטובת המדינה, של הסך של 3,000 ₪ שנתפס בחזקתו של מתן, עם מעצרו.

ה. אני מחייבת את מתן לשלם למתלון, יורם עמרם וכן לשומר ר ט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהם (סה"כ 4,000 ₪).

הפיצויים ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/10/2017 ובכל 1 לכל חודש שלאחר מכן.

87. למען הסר ספק יובהר, כי החיוב בפיצויים שהושת על כל אחד מהנאשמים בתיק זה (כולל אלי), הוא חיוב נפרד ולא ביחד ולחוד.

88. אני מורה על חילוט הסמים שנתפסו בתיק זה לטובת המדינה ועל השמדתם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ו, 13 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.